

rører flere arbejdsgivere på én gang, skal kunne fradrage faktiske udgifter på samme måde som selvstændige. Der vil typisk være tale om en befordring, der ikke foregår efter et fast dagligt mønster, men hvor der konstant køres til en lang række forskellige arbejdspladser. Der kan f.eks. være tale om handelsrejsende med flere arbejdsgivere, hvor den samlede befordring sker i flere arbejdsgiveres interesse. Derimod kan fradrag ikke foretages for befordring i forbindelse med et fast job og et bijob. I sammenligning med den gældende bestemmelse i § 9 B tilsigtes en væsentlig indsnævring af muligheden for at fratække faktiske befordringsudgifter. Fradrag efter bestemmelsen kan kun foretages, såfremt samtlige godtgørelser, der eventuelt modtages i årets løb, indtægtsføres.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at lønmodtagere efter forslaget ikke kan fradrage befordringsudgifter efter § 9 B.

Til nr. 5 og 6

Efter forslaget hæves bundgrænsen for, hvornår befordringsfradrag efter § 9 C kan foretages, fra 20 km til 24 km. Herefter skal de første 24 km befordring pr. arbejdsdag ikke give fradrag.

Samtidig forøges det interval, hvori der gives fradrag med Ligningsrådets normalsats. Det betyder, at fradrag kan foretages med 1,17 kr. pr. km fra 25 til 100 km pr. arbejdsdag og med 1/4 af denne sats 29,25 øre pr. km befordring herudover. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i nr. 7 om at ophæve særreglen i ligningslovens § 9 C, stk. 4. Udvidelsen af zonen for fradrag med 1,17 kr. pr. km vil således i et vist omfang kompensere for bortfaldet af særreglen.

Til nr. 7

Det foreslås, at reglen i § 9 C, stk. 4, ophæves. Efter denne regel kan skattepligtige, hvis daglige befordring overstiger 54 km, og som anvender egen bil til befordringen, idet offentlig befordring ikke kan anvendes, fradrage befordring med en fast sats på 1,05 kr. pr. km ud over 20 km pr. arbejdsdag.

Reglen har sin baggrund i omlægningen af fradraget for befordring mellem bopæl og arbejdsplads fra at være beregnet på grundlag af faktisk afholdte udgifter.

Reglen er udformet som en overgangsregel for personer med lang transport og kørsel i egen bil. Reglen var ment som en midlertidig løsning, idet km-satsen er fastfrosset til 1984-niveau, mens satsen

for normalfradraget årligt reguleres opad i takt med prisudviklingen. Den lave inflation har dog medført, at reglen fortsat anvendes i vidt omfang.

Til nr. 8 og 10

Der er alene tale om konsekvensændringer.

Til nr. 9

Det foreslås i bestemmelsen, at enhver form for befordring, der betales af arbejdsgiveren, og som er fradragsberettiget efter § 9 C, inddrages under beskatning. Som eksempler kan nævnes bil til fri rådighed, frikort eller frirejse til offentlige eller private transportmidler, fri befordring i firmabus og fri kørsel i mandskabsvogn.

Fri befordring er principielt skattepligtig efter statsskattelovens § 4. I praksis beskattes værdien af al privat kørsel i forbindelse med bil til fri rådighed. Fri befordring i andre arbejdsgiverbetalte biler, f.eks. en tankbil, samt frirejse med fly og andre offentlige transportmidler beskattes i et vist omfang.

Efter forslaget skal skatteyderen medregne værdien af den fri befordring på den pågældende strækning ved indkomstopgørelsen. Det er adgangen til den arbejdsgiverbetalte befordring, der beskattes. Derved ses bort fra, om skatteyderen udnytter adgangen. Er der f.eks. tale om frikort til offentlige transportmidler, sker beskatning, hvis der er transportmidler til rådighed på den pågældende strækning. Der tages ikke hensyn til, om transporten indebærer ventetider, omveje e.l. Værdien af den fri befordring ansættes til et beløb, der modsvarer fradraget efter § 9 C. Værdien af den fri befordring indgår i den personlige indkomst.

Undlader skatteyderen at foretage fradrag for befordring efter § 9 C, beskattes den fri befordring i realiteten ved bortfald af fradragsretten.

I tilfælde, hvor arbejdsgiveren betaler befordringen over en del af strækningen, f.eks. ved at stille firmabus til rådighed for afhentning på en station, mens der ikke er fri befordring på den resterende strækning, er der fradrag efter § 9 C for den resterende strækning.

Samtidig med dette forslag fremsættes Forslag om ændring af ligningsloven og skattekontrolloven (Telefonudgifter og personalegoder). Heri foreslås det, at den årlige værdi af at få stillet bil til fri rådighed beskattes med 25 pct. af bilens pris uanset privatkørselsens omfang.

Til § 2

Det foreslås, at fradraget efter § 9 B skal kunne foretages i den personlige indkomst.